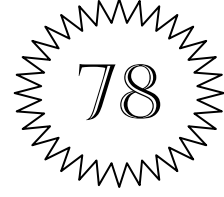

ஒப்பிலக்கியப் பார்வையில் இயற்கையும் அவலமும்

முனைவர் க.அமுதா

உதவிப் பேராசிரியர். தமிழ் உயராய்வு மையம்

அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி, காரைக்குடி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகம் போற்றும் தமிழ்மொழியில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தும் உலகிலுள்ள ஏனைய மொழிகளுக்குச் சென்று சேர ஒப்பிலக்கிய நோக்கு அவசியமான ஒன்றாகும். இயற்கை இன்றி மனிதனில்லை. உலகிலுள்ள படைப்பாளர்கள் அனைவரும் தங்கள் படைப்புகளில் இயற்கை சார்ந்த சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். தொல்காப்பியர் முதல்கூறிய கருவி உருப்பொருள்கள் என்று கூறியிருப்பது ப்ரை போன்ற படைப்பாளர்களின் படைப்புகளில் இப்பாகுபாடு இல்லாமலிருப்பினும் இயற்கையை தங்கள் பாடும் பாடுபொருளில் தேவைக்கு ஏற்பப் பயன்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கைக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவம் அளப்பரியது. மனிதன் உணர்வுகளின் கலவை. அவ்வுணர்ச்சிகளில் இன்பம்இ துன்பம் இன்றி உலகில் மனிதர்கள் இல்லை இவற்றில் அவலத்தை சங்கப் புலவன் வெளிப்படுத்தியது போலவே கிரேக்க கவிஞரும் வெளிப்படுத்தியிருப்பது ஒப்பியல் பார்வையில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்று பக்க எண்ணிக்கை கருதி சிலவற்றை மட்டுமே ஆராய்ந்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முன்னுரை

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் ”1’உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரும் ’2’உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்’3’உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் ’4 என்று சங்கத்தமிழர்கள். அன்றே உலகியல் பார்வையில் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். ‘எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்இ அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே ’ என்ற பாடும் உலகியல் பார்வை புலவர்களிடம் இருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ‘உலகம் உண்ண உண்டு உடுக்க உடுப்பாய் ’5 என்று உலகம் தழுவிய பார்வை இருபதாம் நூற்றாண்டு கவிஞன் பாவேந்தர் பாரதிதாசனிடம் இருந்ததைப் பார்க்க முடிகிறது. இன்று உலகம் உள்ளங்கையில் எனும் அளவிற்கு விஞ்ஞானத்தால் சுருங்கிவிட்டு உலகப் பார்வை என்பது அனைத்திலும் உள்ளது. இந்த ஒப்பீட்டுப் பார்வை என்பது இலக்கிய உலகிற்கும் சிறப்பான ஒன்றாக அமைந்துவிட்டது. அந்த வகையில் வளர்ந்து வரும் இலக்கிய இயல்களில் ஒன்றாக ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகள் வளர்ந்து வருகின்றன. இந்திய மொழி கவிஞர்களுள் ஒப்பியல் பார்வை மற்ற உலக மொழிக் கவிஞர்களின் பாடுபொருளின் ஒப்பியல் பார்வை என்று ஒப்பியல் துறை வளர்ந்து வருகின்றது. இக்கட்டுரை தொல்காப்பியம் தொடங்கி சங்கப் புலவர்களின் பாடல்களில் வெளிப்படும் இயற்கை பற்றிய சிந்தனை பாடுபொருளில் வெளிப்படும் கையறுநிலை (அவலம்) இவை மற்ற நாட்டு இலக்கியத்தின் பார்வையில் எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஒப்பிலக்கியப் பார்வையில் இயற்கை

தொல்காப்பியம்இ தமிழர்கள் இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர் என்பதைக் காட்டும் இலக்கண நூலாகும். “தமிழ் இலக்கியக் கொள்கையின் அடிப்படைத்தளம் தொல்காப்பியத்தின் பொருள் இலக்கணமாகும். அது இலக்கியப் பொருளை அகம்இபுறம் என இருபெருங் கூறுகளாகப் பிரித்து அவைகளை பிறகு திணை துறைகளாகப்பகுக்கிறது. இந்த அமைப்பு வேறு எந்த மொழிகளிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தொல்காப்பியம் கூறும் முதற்பொருள்இ கருப்பொருள்இ உரிப்பொருள் ஆகியவற்றை மற்ற எல்லா இலக்கியங்களிலும் காணலாம். தொல்காப்பியர் இடத்தையும் காலத்தையும் முதற் பொருளாகக் கருதுகிறார். ஐந்து இடங்களுக்கும் ஐந்து காலங்களுக்கும் இணையாகவும் அவற்றிற்கு அகவாழ்வின் அடிப்படையான ஐந்து கூறுகளுக்கும் (உரிப்பொருள்) தொடர்பு ஏற்படுத்துகிறார். இந்த அடிப்படைக் கூறுகளை நார்தராப் ப்ரையின் (ழேசவாசழி குசலந)மூலப்

படிவங்களோடு ஒப்பிடலாம்.ப்ரையின் இலக்கியக் கொள்கையின் அடித்தளமும் இயற்கை வாழ்வுக்கும் மனித வாழ்வுக்கும் உள்ள தொடர்பே. மனித வாழ்வின் உறக்கமும் விழிப்புமும் இயற்கைச் சக்கரத்தின் ஒளிஃஇருள் ஆகிய கூறுகளோடு இணைந்தவை என்றும்இ இந்த இணைப்பில் தான் எல்லாக் கற்பனை வாழ்வின் துவக்கமும் உள்ளது எனவும் அவர் கருதுகிறார். ஆனால் அந்த இணைவு முரணியதாகவே உள்ளது. ஏனெனில் பகலொளியில் மனிதன் இருட்சக்திகளில் பிடியிலிருக்கின்றான். பலவீனம் மற்றும் விரக்திக்குப் பலியாகவிருக்கிறான். ஆனால் இயற்கையின் இருளில் தான் அவனது 'லிபிடோ' அல்லது வீர ஆணுமை விழித்திருக்கிறது என ப்ரை கூறுகிறார். தமிழ் இலக்கியத்தின் புறம்இவாந றநசழிஉ ளநடக இன விழிப்பினையும்,; அகம்,வாந ர நஉழளெஉழைரள ளநடக இன் ஆற்றலையும் காட்டுகிறது. எனவே புறம்,'பகல்' தானையும் அகம் 'இரவு'த் தானையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். அதற்காகப் புறம் பகலோடு மட்டும் தொடர்புள்ளதென்றோ , கொள்ள வேண்டுவதில்லை.....ப்ரையும் , தொல்காப்பியரும் கதிரவனின் சுழற்சிச் சக்கரத்தைக் குறிக்கும் நாளுக்கும் பருவச் சக்கரத்தின் சுழற்சியினைக் குறிக்கும் ஆண்டுகளுக்கும் , மனித வாழ்வின் முசபய நிஉ உலஉடந க்கும் இயைபு இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள் "6 என்ற முனைவர் கா.செல்லப்பன் அவர்களின் கருத்து தமிழ் இலக்கண நூல்களில் வெளிப்படுத்துவது போலவே மேலை இலக்கியங்களைப் படைக்கும் போது இயற்கைச் சூழலுக்கு இடம் கொடுத்ததைக் காட்டுகிறது.

தொல்காப்பியர் இடம் என்பதற்கு முல்லை (காடு) மருதம் (வயல்) குறிஞ்சி (மலைச்சாரல்) நெய்தல் (கடற்கரை) பாலை (நிலம் இல்லை) என்றும் , காலம் என்று பகுக்கும் போது மழை ; பின் மழைக்காலம், முன் குளிர்க்காலம், கோடை காலம் எனப்பகுத்துப் பொழுதினை மாலை , இரவு , அதிகாலை , உச்சி வேளை என்று நிலங்களுக்கு ஏற்ப பிரிப்பது போலவே , ப்ரை பருவம் வசந்தம் , கோடை இலையுதிர் காலம் , குளிர் காலம், என்றும் நேரம் காலை , உச்சிவேளை , மாலை , சூரிய அஸ்தமனம் , இருட்டு என்று தனது படைப்பில் வெளிப்படுத்தியிருப்பது உலகெங்கிலும் இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்த மனிதனின் வாழ்க்கையை இலக்கியங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதை காணமுடிகிறது.

“தொல்காப்பியர் அகத்துக்கு இணையாகப் புறத்தினையையும் பகுக்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக குறிஞ்சியும் வெட்சியும் இரவோடும் மலைச்சாரலோடும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ப்ரையின் அகம்ஃபுறம் பகுப்புக்குப் பதிலாக இன்பியல் , துன்பியல் தரப்பட்டுள்ளது. அவரும்இன்பியல் , துன்பியலுக்கு ஏற்ற மனித உலகு , விலங்கு உலகு தாவர உலகு , தாதுப் பொருள் உலகு , ஆக்கப்படாத உலகு ஜரகெழ்சஅநன றழசடனஸ என பகுத்துக் காட்டுகிறார்.ப்ரையின் பகுப்பில் இன்பியல் பார்வையில் விலங்கினம் மென்மையான அம்சங்களையும் , புறா போன்ற பறவைகளையும் கொண்டது. துன்பியல் பார்வையில் கொடிய விலங்குகளும் பேசப்படும். துன்பியற் பார்வையில் பாறை , பாலைவனம் போன்றவைகளும் குறிப்பிடப்படும் "7 என்ற கூற்றுக்கு ஏற்ப சங்கப் பாடல்களில் புலவர்கள் தலைவன் , தலைவியின் அன்பு நிலையைக்காட்டும் பல பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.கலித்தொகைப் பாடலொன்றில் தலைவியைப் பிரிந்துசென்ற தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற காலத்தில் வரவில்லை. அதனை எண்ணித் தலைவி வருந்துகிறாள் அதற்குத் தோழி வந்துவிடுவார் தலைவன் என்று கூறுகிறாள். அப்போது பாலை நிலத்தில் வெம்மைச் சூழலிலும் யானை , புறா, மான் இவை தன் துணையிடம் எவ்வாறு அன்பினைக் காட்டுகிறது என்பதைக் கூறும் போது ,

“அடிதாங்கும் அளவின்றி அழலன்ன வெம்மையால்
கடியவே கனங்குழாய் காடு என்றார் அக்காட்டுள்
துடியடிக்க கயந்தலைகலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்உண்ணும் களிநெனவும் உரைத்தனரே
இன்பத்தின் இகந்துஓர் இலைதீந்த உலவையால்
துன்புறாஉம் தகையவே காடு என்றார். அக்காட்டுள்

அன்புகொள் மடப்பெடை அசைஇய வருத்தத்தை
 மென்சிறகால் ஆற்றும் புறவு எனவும் உரைத்தனரே
 கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலான்
 துன்னருஉம் தகையவே காடு என்றார் அக்காட்டுள்
 இன்னிழல் இன்மையான் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
 தன்நிழலைக் கொடுத்தளிக்கும் கலை எனவும் உரைத்தனரே என வாங்கு
 இணைநலம் உடைய கானம் சென்றோர்
 புனைநலம் வாட்டுவர் அல்லர்மனைவயின்
 பல்லியும் பாங்கு ஒத்து இசைத்தன
 நல்எழில் உன்கணும் ஆடுமால் இடனே”8
 என்ற பாடல் இயற்கையோடு தமிழன் இரண்டற கலந்து வாழ்ந்த வாழ்க்கையைக் காட்டும். அதுபோலவே
 உலக இலக்கியங்களிலும் இயற்கை படைப்பிற்கு ஏற்ப காட்டப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

கிரேக்கமும் தமிழும் உணர்த்தும் அவலப் பாடல் கருத்து

மனிதர்களின் இனம் , நிறம் , வாழ்விடம் , சூழல் , வாழ்க்கை நிலைகள் மாறலாம். ஆனால்
 உணர்ச்சிகள் மாறாது. ஆதலால் உலகெங்கிலும் வாழும் கவிஞர்களாள் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் இன்பம்
 துன்பம் இரண்டையும் பாடுவர். எந்த தேசத்துப் படைப்பாளனும் பெரும்பான்மையாக ஒத்துப்போகும்
 நிலையிலே பாடுபொருள்கள் அமைந்திருக்கும். வீர நிலைக் காலக் பின்னணியில் உருவாகிய பாடல் ;
 வகைகள் (பநசெந) கருத்தாலும் கதையாலும் ஒரே நிலை உடையவனாய் அமைதல் கூடும் என்பது
 அறிஞர்களின் கருத்தாகும். சில உண்மைகள் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும். இளமை கழிந்தற்கு
 வருந்துகின்ற கையறுநிலைப் பாடல்கள் அமைப்பாலும் கருத்தாலும் ஒத்து அமைவதைக் காண
 முடிகிறது.கையறு நிலையில் தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் பாடிய பாடலில் ,

“இனி நினைந்திரக்க மாகின்று திணிமணற்
 செய்வுறுபாவைக்குக் கொய்பூத்தைஇத்
 தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
 தழுவுவழித்தழீஇத் தூங்குவழித் தூங்கி
 மறையென லறியா மாயமிலாயமொடு
 உயர்சினை மருதத் துறையுறுத் தாழ்ந்து
 நீர் நணிப் படிக்கோடேறிச் சீர்மிகக்
 கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
 நெடுநீர்க்; குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
 குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை
 அளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
 தொடித்தலை விழுத்தண்டுன்றி நடுக்குற்று
 இருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
 பெருமூதாளரை மாகிய வெமக்கே”9

சங்கத்தமிழர்கள் இறப்பை மட்டும் அவலம் என்று கருதாமல் இளமை நீங்கியது எண்ணி முதுமைக் ;
 காலத்தில் ஏக்கப்படும் நிலை கூட அவலமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.தொடித்தலையார் ‘இளமையிலே
 பூவைப் பறித்துச் சூடிக் குளிர்ந்த பொய்கையில் மகளிரோடு கைகோத்து விளையாடியது புலவர் மனதில்
 இளமை நினைவு அலைகளாகப் பாய்கின்றன. பொய்கையின் கரை ஓரத்தில் நீரை நோக்கி வளர்ந்திருந்த

மருத மரத்தினது கிளை மீது ஏறி , அழகு மிகக் கரையிடத்து நிற்போர் வியப்பத் திரையிடத்துத் ; திவலை எழக்குதித்ததையும் அங்கனம் உயரத்திலிருந்து குதித்தபோது நீர்த்திவலை மேனோக்கி எழுந்ததையும் துடுமென ஒலி கேட்டதையும் நீரின் ஆழத்தில் மூழ்கி மணலை முகந்து காட்டிய பெருமித்ததையும் அத்தகைய இளமையின் வளமை கழிந்ததே என்று எண்ணி வருந்தியதையும் பாடுகிறார். முதுமை வயதில் ஒவ்வொருவரும் தன் இளமையை எண்ணி ஏங்குவது எந்நாட்டவர்க்கும் பொதுவாகதாகும்.

கிரேக்கக் கவிஞர் பிலொடிமஸ் , தான் காதலித்ததையும் ஆடி மகிழ்ந்ததையும் இறை அழைத்து அளித்த இளமை என்னும் வளமையின் செல்வத்தில் பைத்தியம் பிடித்தது போலத் துயித்ததையும் யார்தான் அறியார். மூப்பின் எச்சரிக்கையாய் நெற்றியில் விழும் சுருக்கம் மகிழ்ச்சியை மறைத்தது எண்ணங்கள் புதுமைக்கு ஏற்ப மாறின என்கிறார்

“காதலித்து விளையாடிக் கள் குடித்தும்

கணச்சுருக்க இன்பத்தில் கடந்தது இளமை
பேதலித்துப் பித்தாகும் பேரின்பத்தைப்
புனிதமிகு குரலாலே இளமை வயது
ஆதரித்து அழைக்கும் அதை ஆர்தான் அறியார்
ஐயகோ! என் நெற்றியிலே அடுக்கிய சுருக்கமும்

வேதமுனி விடுகின்ற சாபம் போல

வீழ்ந்ததுன் இளமை இன்பம் கழிந்தது என்னும்
ஆதலினால் என் நினைவு அனைத்தையும் முதுமைக்(கு)
ஆவது போல மாற்றி மிக அமைத்துக் கொண்டேன்”

என்ற இப்பாடலின் கருத்து சங்கப் புலவரான தொடித்தலை விழுத்தாண்டினார் பாடலோடு ஒப்பிட்டுக் காணுதல் ஏற்புடையதாகும்.

முடிவுரை

பழந்தமிழ் இலக்கியம் தொடங்கி உலக இலக்கியங்கள் வரை இயற்கையைப் பாடுபொருளில் அமைத்துப் பாடுதல் என்பது இயல்பாய் அமைகிறது. மனித வாழ்க்கை இம்மண்ணில் செழித்தோங்க இயற்கை மிக அவசியம். அதுபோலவே உலகக் கவிஞர்களின் பாடுபொருளிலும் இயற்கை பல திறத்திலும் பேரிடம் பெறுகிறது. தொல்காப்பியர் முதல்தி கருப்பொருள்கள் என்று கொண்டதை இலக்கண வரையறையுடன் கூறவில்லை எனினும் பாடுபொருளுக்கு ஏற்ப இயற்கை இடச்சூழல் இவற்றை ப்ரை போன்ற பல படைப்பாளர்களும் படைத்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

தமிழர்கள் கையறுநிலையில் இளமைக்காலத்தை எண்ணி முதுமையில் வருந்தி பாடியிருப்பதை மனிதனின் அவல பார்வையாக கிரேக்க கவிஞர் பாடியிருப்பது எங்கு வாழ்ந்தாலும் இடம் சூழல் வேறு ஆனால் உணர்வுகள் ஒன்றே என்பதை காட்டுவதாய் அமைகிறது இந்த கருத்தினை அறிய உதவுவது ஒப்பிலக்கிய பார்வை என்பது சிறப்பானதாகும்

சான்றெண் விளக்கம்

1. புறநானூறு 192:1
2. திருமுருகாற்றுப்படை : திருப்பரங்குன்றம் : 1
3. திருக்குறள் எண்: 425
4. திருக்குறள் எண்: 140
5. பாவேந்தர் பாரதிதாசன்
6. முனைவர் கா.செல்லப்பன்இ ஒப்பிலக்கியம் : கொள்கைகளும் செயல்முறைகளும். ப. 14

7. மேலது. ப.17
8. கலித் 11 : 6 - 22;
9. புறநானூறு. 243
10. ஆழனநளர்யனநளஇ வு றந புசநநம Pமுநவளஇ வு றந ஆழனநச n டிடிசயசல நேறலமுசமஇ 1953இ Pயபந.378.

பார்வை நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம் இளம்பூரணம்இ
பதிப்பாசிரியர் மு. சண்முகம் பிள்ளை
முல்லை நிலையம்இ 9 பாரதி நகர் முதல் தெரு
தி. நகர், சென்னை-600 017.
2. சங்க இலக்கியம் புறநானூறு
பதிப்பாசிரியர்கள் முனைவர் அ.மா.பரிமணம்
முனைவர் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட,;
41 - பி சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்
அம்பத்தூர், சென்னை-600 098
3. சங்க இலக்கியம் கலித்தொகை
உரையாசிரியர் முனைவர் அ.விசுவநாதன்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட,;
41 - பி சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்
அம்பத்தூர், சென்னை-600 098
4. திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்,
தமிழண்ணல் உரை,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்
மயூரா வளாகம், 48, தானப்ப முதலி தெரு,
மதுரை-625 001 மறுபதிப்பு:2013
5. ஒப்பிலக்கியம்: கொள்கைகளும் செயல்முறைகளும்
முனைவர் கா. செல்லப்பன்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
டி.டி.ஐ (அஞ்சல்), தரமணி
சென்னை-600 113.